

NA POTI DO NOVEGA GLOBALNEGA DOGOVORA O MIGRACIJAH

Generalni sekretar Združenih narodov António Guterres

Januar 2018

Migracije krepijo gospodarsko rast, zmanjšujejo neenakosti in povezujejo raznolike družbe. Večina priseljencev živi in dela zakonito. Kljub temu so migracije vir političnih napetosti in tragičnih zgodb, kjer obupana manjšina ogroža svoja življenja s tem, ko beži pred diskriminacijo in zlorabami.

Demografski pritiski in vplivi podnebnih sprememb bodo migracije v prihodnjih letih verjetno okrepili. Mednarodna skupnost ima izbiro. Si želimo, da bodo migracije postale vir blaginje in mednarodne solidarnosti? Ali nasprotno; si želimo, da postanejo prisposodba za nehumanost in družbena trenja?

Letos se bodo vlade v okviru Združenih narodov pogajale o prvem vseobsegajočem mednarodnem sporazumu o migracijah, in sicer o globalnem dogovoru o migracijah.

To ne bo formalna pogodba, saj za države ne bo postavila zavezujočih obveznosti.

Namesto tega bo edinstvena priložnost, da se države uprejo škodljivim mitom, ki obkrožajo priseljence, in pripravijo skupno vizijo, kako bodo migracije v korist vsem.

To je nujna naloga. Nedavni videoposnetek o migrantih, ki se jih prodaja kot sužnje, je dokaz o tem, kaj se zgodi, kadar se z obsežnim preseljevanjem ne upravlja učinkovito.

Kako lahko preprečimo in odpravimo te krivice?

Naše razmišljanje naj vodijo tri temeljna načela.

Prvič; priznati moramo koristi migracij in jih še bolj izpostaviti, saj se te koristi v javni razpravi pogosto zamolči.

Priseljenci veliko prispevajo in to tako svojim državam gostiteljicam kot državam izvora. Vzamejo delovna mesta, ki jih lokalna delovna sila ne more ali noče zapolniti. Mnogi so inovatorji in podjetniki. Skoraj polovica vseh migrantov je žensk, ki iščejo boljše življenje in nove delovne priložnosti.

Priseljenci tudi izvajajo nakazila v svoje države izvora, katera so lani dosegla skoraj 600 milijard ameriških dolarjev, kar je trikratnik letne razvojne pomoči.

Temeljni izziv je dosegti čim večje koristi migracij, hkrati pa odpraviti zlorabe, ki za določene priseljence ustvarijo pekel na zemlji.

Drugič; države morajo okrepiti pravno državo v smeri, da upravlja z migracijami in ščiti migrante.

Oblasti, ki močno ovirajo migracije, ali omejujejo delovne priložnosti priseljencev, si povzročajo nepotrebno gospodarsko škodo in lahko s svojimi ukrepi nenamerno krepijo nezakonito preseljevanje.

Migranti, katerim se prepoveduje zakonito potovanje, se zatekajo k nezakonskim metodam, ki jih lahko ogrožajo, hkrati pa spodbujajo pristojnosti vlad.

Najboljši način za odpravo nezakonskih in zlorab je uvedba več zakonitih migracijskih poti s strani držav. Slednje morajo tudi tesneje sodelovati pri izmenjavi koristi s strani migracij, kar je recimo možno doseči s partnerstvi pri prepoznavanju vrzeli v znanju v eni državi, katero lahko odpravijo migranti iz druge.

Tretjič; potrebujemo večje mednarodno sodelovanje za zaščito ranljivih migrantov in beguncev ter ponovno vzpostavitev integritete režima za zaščito beguncev, ki je v skladu z mednarodnim pravom.

Smrti tisočih ljudi, ki poskušajo prečkati morja in puščave, niso le človeška tragedija. Nenadzorovane množične selitve v obupnih okoliščinah dajejo občutek, da so meje ogrožene in da vlade stvari nimajo pod nadzorom.

To vodi k surovemu mejnemu nadzoru, ki spodbuja naše kolektivne vrednote ter povzroča nove in nove človeške tragedije.

Potrebujemo nujne ukrepe, da pomagamo tistim, ki so ujeti v prehodnih taboriščih ali se srečujejo z zlorabami, pa naj bo to v Južni Ameriki ali Severni Afriki. Oblikovati moramo ambiciozne ukrepe, ki bodo omogočili preselitev ljudi brez domov.

Prav tako moramo izvajati ukrepe s področja razvojne pomoči, blaženja podnebnih sprememb in preprečevanja konfliktov, da se izognemo nenadzorovanim množičnim selitvam. Migracije ne smejo biti sinonim za trpljenje.

V naši moči je, da dosežemo svet, v katerem smo lahko naklonjeni migracijam in njenim pozitivnim učinkom. Letos lahko postavimo mejnik na poti k svetu, kjer bodo migracije resnično v korist vsem.

Različica tega članka je bila objavljena v Dnevniku, dne 27.1.2018.